

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. J. K.** bytom v M., proti žalovanej: **P., a. s.**, so sídlom v B., IČO: X. právne zastúpenej JUDr. P. P., advokátom so sídlom v P., **o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch**, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 9C 99/2009, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 11. mája 2010, sp. zn. 3 Co 37, 38/2009 takto

r o z h o d o l:

Dovolanie žalovanej **o d m i e t a.**

Účastníkom konania náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom z 29. októbra 2009 č. k. 9C 99/2009-180 uložil žalovanej povinnosť ospravedlniť sa žalobcovi v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku tak, že v ním vydávanom denníku Sme uverejní text (uvedený v rozsudku vo výroku súdu prvého stupňa) a zaplatiť nemajetkovú ujmu v sume 25.000 euro v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, v ostatnej časti (do uplatnenej sumy 66.387,83 euro) žalobu zamietol. Súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 2057 euro do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Na odvolanie účastníkov Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací, rozsudkom sp. zn. 3 Co 37/2010 z 11. mája 2010 potvrdil napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala žalovaná dovolanie a žiadala, aby dovolací súd zmenil napadnutý rozsudok a žalobu zamietol, alternatívne napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a priznal jej náhradu trov dovolacieho konania.

Žalovaná odôvodnila dovolanie tým, že v konaní došlo k vade podľa § 237 písm. f/ O. s. p., ako aj tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm. f/ O. s. p. žiadnou konkrétnou dovolacou námietkou žalovaná neodôvodnila. V obsahu dovolania však uviedla, že rozhodnutie je, čo do záverov zakladajúcich nárok na ospravedlnenie žalobcovi a zaplatenie nemajetkovej ujmy v peniazoch nezrozumiteľné a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Ďalej upriamila pozornosť dovolacieho súdu na spôsob manipulácie súdu so spisom a jeho pridelovanie zákonnému sudcovi, ktorý vo veci na súde prvého stupňa rozhodol. Nesprávne právne posúdenie veci videla žalovaná v tom, že súd nesprávne posúdil stret dvoch ústavných práv – slobody prejavu a práva na ochranu osobnosti a bez dôvodov dal prednosť ochrane osobnosti žalobcu. Uverejnením predmetného článku nedošlo k zásahu do žalobcových osobnostných práv, pretože článok vychádzal zo pravdivých skutočností a kritické názory v ňom vyjadrené boli primerané.

Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za správne a navrhol, aby najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 243b O. s. p. zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci súd rozhodol rozsudkom. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1

O. s. p.), alebo proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.), alebo proti rozsudku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O. s. p.).

V danom prípade dovolanie smeruje proti rozsudku, ktorým odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa, avšak nevyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, prípustnosť dovolania pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Prípustnosť dovolania preto z tohto dôvodu nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na námietky žalovanej a tiež s prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p., ktoré ukladá dovolaciemu súdu povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O. s. p., ale skúmal, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až f/ O. s. p., teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať. Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Dovolateľkou vznesená konkrétna námietka v súvislosti v manipuláciou so spisom a jeho pridelovaním zákonnému sudcovi smerovala k dovolaciemu dôvodu podľa § 237 písm. g/ O. s. p., že vo veci rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Predmetný spis bol 31. decembra 2010 pridelený sudcovi JUDr. A. C., ktorý podľa vety prvej § 15 ods. 1 O. s. p. oznámil predsedovi súdu skutočnosti, ktoré by mohli zakladať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Predseda súdu v súlade s § 15 ods. 1 O. s. p. nechal vec, po predchádzajúcom súhlase zákonného sudcu, prideliť náhodným výberom inému sudcovi. Taktó určený nový sudca adresoval predsedovi súdu rovnako oznámenie podľa vety prvej § 15 ods. 1 O. s. p.. Následne bola predsedovi súdu zo strany žalobcu doručená námietka zaujatosti proti tomuto sudcovi, o ktorej však nebolo potrebné rozhodovať, keďže predseda súdu využil právo vec prideliť

náhodným výberom inému sudcovi. Až na pojednávaní 7. apríla 2009 vzniesla námietku zaujatosti žalovaná, o ktorej rozhodol Krajský súd v Košiciach tak, že vec z dôvodu vylúčenia všetkých sudcov Okresného súdu Michalovce z prejednávania a rozhodovania vecí, odňal tomuto súdu a prikázal ju Okresnému súdu Spišská Nová Ves. Najvyšší súd nezistil v tomto postupe súdu žiadnu okolnosť, ktorá by odôvodňovala záver o tom, že by vo veci rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený.

Žalovaná ďalej namietala, že odvolací súd svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, a že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Rovnako tak nemožno prípustnosť dovolania vyvodzovať z nedostatočného odôvodnenia súdu, ktoré je tzv. inou vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.). Aj za predpokladu, že by tvrdenia žalovanej boli opodstatnené, žalovanou vytýkané skutočnosti by mohli mať za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, prípadne jeho nepreskúmateľnosť, nezakladali by ale prípustnosť dovolania v zmysle vyššie citovaných ustanovení.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O. s. p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol dovolanie žalovanej podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako také, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Dovolací súd mu však náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že nepodal návrh na ich náhradu (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p.).

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. decembra 2010

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť:
Marta Hrčková